

PORZEZANY (1) *part praet pass pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w porzezać); a *jasne*.

sg [m A porzezany]. ◊ f N porzezań. ◊ [pl N m pers porzezani. ◊ A subst porzezan(e).]

[Składnia dopełnienia sprawcy: *porzezany od kogo.*]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. *porznąć*.

Pocięty: [Náfzy widząc to rzucą fie ná blánki do ftrzelby/ gdzie naydą cięćiwy wśzytkie v kufz porzeżáne *BielKron 1597 212* (Linde s.v. *porznąć*)].

Wyrażenia: [»kabat porzezany [= *ozdobiony przecinaniem tkaniny*]: Więć iednáko Pánowie iáko y ich słudzy. Ow sobie dał vrobić kábat porzeżány/ Ten pludry iáko wory *ZbylŻyw A3v* (Linde s.v. *porznąć*).]

peryfr. »skora porzezana« = *bat*: pátrż żeby fkorá twárda porzeżána Wołowa nie doięłáć áż do kości *CiekPotr 76*.

a. [Zabity *bronią sieczną* (o wielu): Sapuhoyno/ gdzie Węgrowie porzezáni fą od Haliczán. *StryjKron 223 marg.*]

Synonimy: *pocięty*; a. *pobity, porażony, potracony, potrapiony, pozabijany*.

Cf **PORZEZAĆ**